

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ धक्ष्यदग्ध्वा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रयोविंशो

अर्जुनस्यविनेतारमाचार्यसात्यकेस्तथा ॥ तंपश्यपतितंद्रोणंकुरुणांगुरुमुत्तमं ॥ २६ ॥ अस्त्रं चतुर्विधं वेदयथैव त्रिदशेश्वरः ॥ भार्गवो वामहावीर्यस्तथा द्रोणो
पिमाधव ॥ २७ ॥ यस्य प्रसादाद्दीभत्सुः पांडवः कर्मदुष्करं ॥ चकार सहतः शेतेनैनमस्त्राण्यपालयन् ॥ २८ ॥ यंपुरोधाय कुरव आहूयंति स्म पांडवान् ॥ सोयं श
स्त्रभृतां श्रेष्ठो द्रोणः शस्त्रैः परिक्षतः ॥ २९ ॥ यस्य निर्दहतः सेनांगतिरग्रे रिव भवत् ॥ स भूमौ निहतः शेते शान्तार्चिरिव पावकः ॥ ३० ॥ धनुर्मुष्टिरशीर्णश्च हस्तावा
पश्चमाधव ॥ द्रोणस्य निहतस्याजौ दृश्यते जीवतो यथा ॥ ३१ ॥ वेदायस्माच्च चत्वारः सर्वाण्यस्त्राणिकेशव ॥ अनपेतानि वै शूराद्यथैवा दौ प्रजापतेः ॥ ३२ ॥ वं
दनार्हा विमौ तस्य बन्दिभिर्विदितौ शुभौ ॥ गोमायवो विकर्षंति पादौ शिष्यशतार्चितौ ॥ ३३ ॥ द्रोणं द्रुपदपुत्रेण निहतं मधुसूदन ॥ कृपीकृपणमन्वास्ते दुःखोपहत
चेतना ॥ ३४ ॥ तां पश्य रुदती माता मुक्तकेशी मधोमुखी ॥ हतं पतिमुपासंतीं द्रोणं शस्त्रभृतां वरं ॥ ३५ ॥ बाणैर्भिन्नतनुत्राणं धृष्टद्युम्नेन केशव ॥ उपास्ते वै मृधे द्रो
णं जटिला ब्रह्मचारिणी ॥ ३६ ॥ प्रेतकृत्ये च यतते कृपीकृपणमातुरा ॥ हतस्य समरे भर्तुः सुकुमारीयशस्विनी ॥ ३७ ॥ अग्नीनाधाय विधिवच्चितां प्रज्वाल्य सर्वतः ॥
द्रोणमाधाय गायंति त्रीणि सामानि सामगाः ॥ ३८ ॥ कुर्वंति च चितामेते जटिला ब्रह्मचारिणः ॥ धनुर्भिः शक्तिभिश्चैव रथनीडैश्च माधव ॥ ३९ ॥ शरैश्च विविधै
रन्यैर्धक्ष्यते भूरितेजसं ॥ इति द्रोणं समाधाय शंसंति च रुदंति च ॥ ४० ॥ सामभिस्त्रिभिरंतस्थैरनुशंसंति चापरे ॥ अग्नावग्निं समाधाय द्रोणं हुत्वा हुताशने ॥ ४१ ॥
गच्छंत्यभिमुखा गंगां द्रोणशिष्या द्विजातयः ॥ अपसव्यांचित्तिं कृत्वा पुरस्कृत्य कृपींचते ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीवि० गांधारीवचने त्रयोविं
शोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ गांधार्युवाच सोमदत्तसुतं पश्य युयुधानेन पातितं ॥ वितुद्यमानं विहगैर्बहुभिर्माधवांतिके ॥ १ ॥ पुत्रशोकाभिसं
तप्तः सोमदत्तो जनार्दन ॥ युयुधानं महेष्वासंगर्हयन्निव दृश्यते ॥ २ ॥ असौ हि भूरिश्रवसो माताशोकपरिप्लुता ॥ आश्वासयति भर्तारं सोमदत्तमनिदिता ॥ ३ ॥
दिष्ट्या नैनं महाराज दारुणं भरतक्षयं ॥ कुरुसंक्रंदनं घोरं युगांतमनुपश्यसि ॥ ४ ॥ दिष्ट्या यूपध्वजं पुत्रं वीरं भूरिसहस्रदं ॥ अनेकक्रतुयज्वानं निहतं नानुपश्यसि ॥
॥ ५ ॥ दिष्ट्या स्नुषाणामाक्रंदे घोरं विलपितं बहु ॥ न शृणोषि महाराज सारसीनामिवाणवे ॥ ६ ॥

ध्यायः ॥ २३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

सोमदत्तसुतमिति स्पष्टार्थश्चतुर्विंशः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥